

254. Solen sank bag grønne Lund.

(Sang af „Tycho Brahes Spaadom.“)

C. E. F. Weyse.

Andantino.

1. So-len sank bag grønne Lund, og den kla- - re ful-de Maane mellem

Sjø - lunds Kyst og Skaane straa-led o-ver Ø - re - sund, hvæl-ved om U-ra - ni-en-

borg sig den stjerne-klare Bu-e! Tycho stod i Maanens Lu-e, monne

Lan - - det trindt besku-e, tan-ke-fuld med dæmpet Sorg.

2. Og han sagde: Fædreland!
 Sig mig dog, hvad var min Brøde,
 da din Søn du bort at støde
 fra dit Hjerte nænne kan?
 Har du glemst, hvad Verden ved?
 Det var mig, som monne bære
 op til Stjernerne din Ære;
 hele Himlen kan jo være
 Vidne til min Sønlighed.

3. Mit Kaldæa her jeg fandt.
 Ak, I elskte danske Sletter
 vise jo i lange Nætter
 Himmelen til hver en Kant.
 Skønne, lave Fædrejord!
 Fremfor alle Verdens Lande
 maa jeg elske dine Strande;
 just paa dem bør Templet stande
 for det høje Stjernekor.

4. Men Urania sin Ven
 vil et andet Hjem berede,
 hvorved hendes Kunst kan brede
 sig til andre Lande hen.
 Dunkelt jeg kun Vejen ser,
 Stjernerne maa den betegne.
 Ligemeget hvad for Egne!
 Er ej Himlen alle Vegne?
 Hvad behøver jeg saa mer?

J. L. Heiberg.

255. Solen synker nok saa smukt.

(Aftensang.)

Joh. Chr. Gebauer.

Andantino.

1. So - len syn - ker nok saa smukt ned bag grønne Lin - de,

og i u - for - styr - ret Flugt dan - se let - te Vin - de.

2. Kornet leger Tit og Skjul,
gynger sig i Vover,
vifter om den lille Fugl,
som i Reden sover.

3. Solen synker ned i Glans,
rundt om Bækkens Kanter
skyller Vandet op en Krans,
fuld af Diamanter.

Jul. Chr. Gerson.

256. Sol er oppe.

(Bjarkemaal.)

Andantino.

1. Sol er op-pe, Skovens Toppe glimre alt som Gimles Tag; Bud os bringer

Ha-ne-vinger, Hane-gal om kla ren Dag. Vaagner, vaagner, danske Helte! Springer op og

spæn-der Bæl-te! Dag og Daad er Kæmpe-rim! Dag og Daader Kæm - pe - rim!

2. Højt det gjalder,
Luren kalder
Kæmper op af Morgen-Blund,
Stolper knage,
Luer brage,
blusse over grønne Lund.
Vaagner! ej til Gammens-Tale,
Vin og Smil i Konge-Sale!
Hildurs Leg er nu for Haand.

3. Rolf kan blegne,
Bjarke segne,
Hjalte svømme i sit Blod,
Lejres Buer
kan i Luer
synke ned for Hjartvars Fod,
han dog Marken ej beholde,
før de Emmer vorde kolde,
dræber ham den sidste Gnist!

4. Sol er oppe,
Skovens Toppe
glimre alt som Gimles Tag;
Bud os bringer
Hane-Vinger,
Hanegal om klaren Dag;
Vaagner! vaagner, danske Helte!
Springer op og spænder Bælte!
Morgenstund har Guld i Mund.

N. F. S. Grundtvig.